

Bijbelstudie over het Boek der Openbaring door Br. Braaksma.DEEL V.

Er zijn veel mooie kerkelijke belijdenissen, maar er is maar één belijdenis, die voor God geldt, en dat is de belijdenis, die in de Schrift staat in Rom.10 vers 9: *“Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden hoeft opgewekt, zult gij behouden worden”*.

Het is geen lange belijdenis, die men eerst op de catechisatie uit het hoofd leren moet, maar het moet een overtuiging van het hart zijn. Wij moeten dus met onze mond belijden, dat Jezus onze Heer is, en als de Bijbel spreekt van een belijdenis, dan is dat niet iets, dat wij zo maar eens even kunnen zeggen, maar dat betekent, dat wij ons hele hart en leven aan Jezus Christus hebben overgegeven, en dat wij daarom niet meer van onszelf zijn, want Jezus is nu onze Heer, onze Gebieder, onze Kurios.

Hij heeft ons gekocht met de prijs van Zijn dierbaar bloed, en onze geest, ziel en lichaam zijn Zijn eigendom, en nu leven wij niet meer voor onszelf, maar voor Hem, die voor ons gestorven en opgewekt is. Zo belijden wij voor God en de engelen, dat Hij onze Heer is, en dit belijden wij ook voor satan en zijn demonen. Dit is de belijdenis, die God van ons vraagt. Dit is iets anders dan: ik geloof in God, de Vader, enz., want als Jezus onze Heer niet is, dan is dit waardeloos. Toen Paulus tot waarachtige bekering kwam, werd hij in de gemeente opgenomen daar op weg naar Damascus, want hij zei: *“Heer, wat wilt Gij, dat ik doen zal”*. Hij, die eerst een vervolger van Jezus was, buigt zich nu in het stof voor Hem.

Nu gaan wij weer terug naar Sardes. Jezus moet van deze gemeente zeggen in vers 1: *“Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood”*. Is dat niet vreselijk? Het is ontzettend, dat men de naam heeft, dat men leeft en dat men tot een rechtzinnige christelijke kerk behoort, en dat men zich als christen uitgeeft, dus als een kind van God, gered en verlost door het bloed van het Lam, máár men is dood!

Toen de hervormers begonnen, begonnen zij goed, want zij hadden wel degelijk de Izébel uitgezuiverd, die gedictreed had, dat Gods Woord niet meer door de leken gelezen mocht worden. De Bijbel was een gesloten boek en wee de gene, die dat in huis had, want die ging op de brandstapel. De hervormers hebben de Bijbel terecht vertaald en gezuiverd, opdat Gods kinderen de Bijbel weer kregen. Het was een heerlijk begin, want het had tot gevolg, dat de Bijbel weer in huis kwam. Maar al komt de Bijbel in huis, en al ligt hij op de kansel, het gaat erom, dat hij gelezen en onderzocht wordt, en dat men bij dat Woord gaat leven. Zoals Jezus hier deze gemeente schildert, zien wij, dat het goed begon bij de eerste hervormers; maar het werd al gauw een dode orthodoxie, een vorm zonder inhoud, een schijn zonder wezen, een christelijke leer zonder werkelijk Christus-leven. Natuurlijk is het Christendom een leer, maar het is eerst Leven. Wij worden niet een Christen door een leer, maar door wedergeboorte, omdat Christus in ons komt leven.

Van geboorte ben ik Nederlander, en al leer ik nu vloeiend Duits spreken, daarom ben ik nog niet een Duitser, ook al neem ik de Duitse zeden en gewoonten aan. Zelfs kan ik in Duitsland gaan wonen, maar daarom ben ik nog geen Duitser. Vandaag zijn er velen, die de christelijke spraak hebben aangenomen, christelijke gewoonten en leerstellingen, maar daarom zijn zij nog geen Christenen. Ik kan Duitser worden door naturalisatie, en zó kan ik alleen een Christen worden door wedergeboorte, als Jezus Christus Zelf door Zijn Geest in mij komt wonen en leven, en Hij zo Heer van mijn leven is geworden. Dán ben ik een Christen, en dan komt vanzelf de leer, waarvan de Heer Zelf mij zal onderwijzen vanuit dat nieuwe Leven.

Laten wij ervoor oppassen, dat wij de zaak niet omdraaien!

Zo vinden wij in dit zendschrijven dode rechtzinnigheid, een schijn zonder wezen, een vorm zonder inhoud en een leer zonder werkelijk Leven, wat ontzettend tragisch is.

Maar nochtans zijn zij niet allen zo, want ook daar geeft Jezus weer een overblijfsel.

Hij zegt in vers 2: *“Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”*.

Het is dus een slapende gemeente, waarvan vele leden helemaal op hun geloofsblijdenis vertrouwen en dat hun naam ingeschreven staat in het kerkregister.

Daar slapen zij bij in, want zij zien de tekenen van de tijden niet, dat Jezus gaat komen, ja, zij hebben wel een beginsel, want Jezus zegt het, en let op, hoe zuiver Hij de situatie tekent:

“Wees wakker, en versterk het overige, dat dreigde te sterven”.

Zij hebben dus wel een beginsel van leven, want de hervorming is begonnen om hen uit de Roomse nacht te voeren door de eerste Bijbelse waarheid weer te gaan verkondigen.

Deze was, dat men niet door goede werken zalig wordt, (zoals bijzonder het stempel van Izébel is), maar dat men alleen uit het geloof behouden kan worden; of anders gezegd: Het eerste beginsel van de hervorming was de rechtvaardigmaking door het geloof.

En dit is in de orthodox protestantse kerken nog wel behouden, maar in de vrijzinnige niet, want

2.

deze hebben bijna alles overboord gegooid, en geloven niet meer in Jezus als Gods Zoon, maar hebben Jezus als een voorbeeldig mens, die niet de Christus naar de Schriften is. Er is dus wel een begin geweest, maar het is niet doorgezet, en dat is nu juist precies het stempel van de zichtbare kerken na de hervorming.

Daarom vervolgt Jezus ook in vers 3: *“Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u”*.

Wat betekent dat? Bedenk dan, hoe Hijzelf en de apostelen het u geleerd hebben in het begin. Ten eerste, dat ieder mens, wie hij ook is, zich radicaal moet bekeren, d.w.z. uitgaan uit het oude en ingaan in het nieuwe leven door de deur, die Christus is, waarvan ook de doop van de gelovigen spreekt.

De apostelen verkondigden direct al op de Pinksterdag: *“Bekeert u en een ieder van u late zich dopen”*.

Dit was tegen de vrome Joden gezegd. Zij moesten hun eigen natuurlijke leven afleggen in de dood van Christus, met Hem begraven worden en dat betekent, dat je geen heer meer over je eigen leven bent, dat je niet meer van de wereld en niet meer van je zelf bent.

Want Jezus stierf voor ons in onze plaats, en ik aanvaard Zijn dood voor mij, en nu leef ik niet meer, want Hij bracht mij in de dood.

Daarvoor heeft God de doop verordineerd, opdat wij openlijk getuigenis zouden afleggen, dat wij ons met Christus laten begraven, om nu in Zijn opstanding te verrijzen in nieuwheid des levens, en om nu voor God en Christus te leven, en onze leden en ledematen te stellen in dienst van de Heer en niet meer in dienst van de wereld en de zonde.

De hervorming is stil blijven staan.

Zij verkondigden wel de rechtvaardigmaking door het geloof, maar steeds ging zwakker klinken, dat men zich bekeren moest, en vandaag hoort men dit bijna helemaal niet meer; want heel gemakkelijk wordt gezongen: dat wij allen kinderen van één Vader zijn.

Dit is een leugen, want zij zijn geen kinderen van één Vader, maar schepselen van God.

Van nature zijn wij allen schepselen van God, die onder de toorn van Hem liggen, maar wij moeten een kind van God worden door wedergeboorte.

Jezus zegt tot de vrome Nicodemus: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien gij niet wederom geboren wordt, kunt gij het Koninkrijk Gods niet zien”*.

Daarom bekeert u! Het is een reden tot dankbaarheid, als wij uit ouders geboren zijn, die de HERE Jezus dienen en toebehoren; maar daarom is dat nog geen erfgoed voor ons.

Dank, als wij al vroeg met vader en moeder meegingen onder het gehoor van het recht gesneden Woord, maar daarom zijn wij nog geen kind van God geworden!

Pas als het kind op een leeftijd komt, dat het bewust kan kiezen óf om Jezus aan te nemen óf om Hem niet te aanvaarden, zal het óf wedergeboren worden óf zijn eigen leven gaan leven.

Altijd is er nu nog de oproep tot bekering en om gedoopt te worden in de dood van Christus om met Hem begraven te worden, en om dan ook de Heilige Geest te ontvangen, want ieder wedergeboren mens moet de Heilige Geest ontvangen en vervuld worden met de Heilige Geest.

En door het ontvangen van de Heilige Geest, zijn wij dan vanzelf ingevoegd, gedoopt tot één Lichaam van Christus, de Gemeente, en staan onze namen opgeschreven in het boek des levens van het Lam.

Dan zal Jezus ons voor de Vader en voor Zijn heilige engelen belijden, en zullen de duivelen en demonen schrikken.

Het gaat om ingevoegd te worden in de Gemeente, zoals Jezus dat ingesteld heeft.

Dit is geen kerkelijke organisatie, maar een gemeenschap der heiligen, waar wij allen broeders en zusters zijn zonder onderscheid.

Dan hebben wij allen het heilige priesterschap, want wij zijn een algemeen priesterschap geworden, waarin niet de door mensen aangestelde ouderlingen en ambten zijn, maar die door de Heilige Geest aangesteld worden, en dat zijn degenen, die verlicht zijn met geestesgaven en geesteskrachten, die zij van de Heer ontvangen hebben; en dan zijn deze ouderlingen en ambten er niet, om over de kudde te regeren en te heersen, maar om die te dienen.

Dan zien wij wel, hoe de hervorming direct is blijven steken, en dat bedoelt Jezus hier: *“Wees wakker, en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor Mijn God”*.

Dit is zo typisch raak getekend; want zagen wij in Thyatira een veelheid en een toeneming van werken (het kenmerk van Izébel), daar zien wij bij deze gemeente, die na de hervorming gekomen is, een tekort aan werken.

Want men zegt wel, dat de rechtvaardigmaking is door het geloof, en dat men daarom niets meer hoeft te doen, en hetzelfde leventje dus verder kan leven; maar zó is het niet!

Want als wij een nieuw hart en een nieuwe natuur ontvangen hebben, dan moet dat ook naar buiten geopenbaard worden.

Als wij een nieuwe schepping geworden zijn in Christus, zullen wij ook nieuwe werken gaan doen.

3.

Wij worden niet zalig door de werken, maar omdat wij zalig geworden zijn, komen de nieuwe werken tevoorschijn, en waar deze werken achterwege blijven, betekent het, dat daar de dood in de pot is.

Wat zegt Jezus dan verder in vers 3: "*Indien gij dan niet wakker wordt(zij slapen een dodelijke slaap), zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen*".

Dat is vreselijk! Die kerk blijft slapen, totdat Jezus als Rechter komt; zij leeft ook helemaal niet bij de wederkomst van de Heer, want dat hoort men nooit, en als men het hoort, vinden de meeste toehoorders dat niet prettig, want men denkt vaak, dat het nog wel minstens duizend jaar kan duren, en daarom slaapt men rustig door.

Let op, wat de Heer zegt: "*Indien gij dan wakker wordt, zal Ik komen als een dief*".

Hij komt voor hen niet als de Hemelbruidegom om Zijn Bruid weg te halen, maar Hij komt voor hen als een dief.

Wat doet een dief? Als een dief komt, dan komt hij niet om een oude keukenstoel weg te halen en ook de vuilnisbak laat hij rustig staan, maar hij komt, om onze schat weg te halen, die nog waarde heeft.

Jezus zal voor deze kerk komen als een dief, en dat wil zeggen, dat Hij de ware schat er uit weghaalt, en deze bestaat uit werkelijk wedergeboren kinderen van God, die daar misschien helemaal niet geacht waren, maar zelfs veracht.

Deze zullen plotseling uit hun midden weggenomen worden. Het zijn degenen, die voor Christus waarde hebben, omdat zij werkelijk geestelijk leven, het Christusleven hebben.

Voor diegenen komt Hij als de Bruidegom; maar voor hen, die blijven slapen, komt Hij als een dief.

Wat gaat de dief doen als hij komt? Gaat hij dan op de deur kloppen om te zeggen, dat hij de schat komt weghalen? Nee, hij klopt niet, en degenen, die slapen, laat hij stil slapen, maar hij haalt de schat weg.

De kerk zal met schrik ontwaken, als zij ontdekt, dat Jezus gekomen is om Zijn Bruid weg te halen.

De anderen blijven achter en gaan door de grote verdrukking.

Voor Zijn kinderen komt Hij niet als een dief, geen sprake van!

Paulus zegt immers, dat wij niet aan de nacht toebehoren, maar wij behoren aan de dag.

Wij zijn kinderen van de dag en de Bruid zegt van harte: "*Kom haastig HERE Jezus!*"

Zij hebben de Morgenster in hun hart, die daarin opgaat.

De kerk met haar knappe theologen en professoren blijft hierbij achter.

En de eenvoudige gelovigen, die niet op de preekstoel mochten komen, omdat zij geen bevoegdheid hadden, maar in hun binnenkamer veel baden, waardoor er nog iets van geestelijk leven bleef.

Jezus zegt: "*Indien gij dan niet wakker wordt, zal Ik komen als een dief, en gij zult niet weten, op welk uur Ik u zal overvallen*".

Wat weet de doorsnee protestantse christen van de wederkomst van de Heer en wat weten zij van de tekenen der tijden, en van een herstel van Israël?

Zij weten er niets van, en willen er zelfs niet over horen.

Daarom zegt Jezus, dat Hij hen zal overvallen. Iemand, die waakt, kan niet overvallen worden. Gelukkig zijn niet allen niet wedergeboren, zoals wij vinden in vers 4: "*Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld*".

Er zijn dus nog echte kinderen van God, zoals wij die ook in Thyatira vonden.

Door Gods genade heb ik die ook ontmoet. Toen ik nog in het radiobedrijf was, moest ik in een klooster een radio brengen, en kwam in contact met een non, die een echt kind van God was.

Zij geloofde ook in de wederkomst van de Heer, maar zij vond, dat zij in dat klooster moest blijven, om te bidden.

Ook heb ik eens een pater ontmoet op de heilige landstichting in Nijmegen, die ons rondleidde. Verscheidene keren had ik met bezoekers die rondleiding al gedaan, en het waren allen paters, die een wetenschappelijk katholiek commentaar gaven; maar déze pater was een broeder van ons, want hij gaf getuigenis van Jezus, van de redding en verlossing in Zijn bloed, en dat wij alleen de naam van Jezus moeten aanroepen en de Bijbel gaan lezen.

Ik heb hem nooit meer gezien, maar ik denk, dat men hem daar gauw weggehaald heeft.

Dank God, dat wij zulke kinderen ook nog in de kerk vinden.

Daarom zegt Jezus verder in vers 4: "*en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn*".

Dit heeft een diepe zin, want uit deze Sardes-gemeente zijn er, die aan de oproep tot bekering gehoor hebben gegeven, zoals er ook in Thyatira waren.

Dan zien wij, dat in ongeveer het jaar 1800 de Philadelphia-gemeente ontstaat.

Het zijn de opgewekten uit deze dode orthodoxie. Zij, die tot het ware leven komen, gaan zien, hoe het evangelie door de apostelen ontvangen is en keren terug naar de oorsprong, zoals Whesley en anderen.

Jezus zegt in vers 5: "*Wie overwint*". Hij roept deze gelovigen tot overwinning, maar het kost

4.

hen strijd, want het valt nooit mee om tegen de stroom in te gaan, want het is veel makkelijker om met de stroom mee te gaan.

Maar zonder strijd geen overwinning, en de Heer staat aan onze zijde.

Want hoe dient Hij Zich aan deze gemeente aan?

“Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods heeft”, dat wil zeggen: de volheid van de Heilige Geest, en daar ontbreekt het juist de kerken aan.

Zij hebben wel rechtzinnigheid, maar zij hebben het Leven van de Geest niet.

Zij hebben wel de vertaalde Bijbel, maar het is voor hen een dode letter.

De Geest alleen maakt levend, en daarom is het Evangelie juist: *“Bekeert u en een ieder van u late zich dopen, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen”*.

Het gaat daarom, dat het Leven van Christus in ons komt.

Daarom dient Jezus Zich aan als Degene, Die de volheid van de Heilige Geest heeft; Hij heeft de zeven Geesten, en dat is de totaliteit van de Heilige Geest, want Hij bezit de Geest niet met mate.

En is de Heilige Geest omtrent het jaar 1900 niet overal krachtig gaan werken, waardoor velen vervuld werden met de Heilige Geest?

Dit profetische Woord over Sardes is wonderbaar.

Enkelen zijn ontkomen aan dode rechtzinnigheid, aan de schijn zonder wezen, aan een vorm zonder inhoud, en dat is de tweede betekenis van de naam Sardes.

Uit het Hebreeuws afgeleid betekent het een overblijfsel, iets, dat ergens uit ontkomen is, of een overblijvend handjevol.

In het Grieks is het een afleiding van de bekende sardius-steen, die ook bij Sardes gevonden en gedolven wordt, en waar deze plaats naar genoemd is.

Die sardius-steen of de sarda, was van buiten een fonkelende glanzende steen, maar van binnen koud en hard.

Jezus spreekt hier van de Sardes-gemeente; van buiten glanst zij wel, want zij hebben goede kerkgebouwen, goed georganiseerde christelijke scholen, universiteiten, bibliotheken, enz., maar van binnen zijn zij ijskoud, omdat het vuur van Gods Geest er niet in is.

De Heer vindt het niet nodig, dat wij alleen van buiten zo stralen, want dat komt vanzelf wel, als het eerst van binnen maar licht gaat worden.

Bij Paulus was het andersom, want die zegt: *“Hoewel mijn uiterlijke mens elke dag vervalt, wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd”*.

En daar gaat het om, want het uiterlijke gaat toch voorbij.

Vandaar deze tweede betekenis van Sardes.

Nu dient Jezus Zich hier aan, als Degene, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft.

Wat hebben zij dus nodig?

Zij hebben al een begin van de waarheid in de rechtvaardigmaking door het geloof, maar nu moeten zij ook de Geest hebben, en met de Geest ook de volle boodschap van de zeven sterren, en dat is de volle apostolische leer.

De sterren zijn leraren en bijzonder geroepen dienstknechten, die Hij in Zijn hand houdt, en dank God, dat de Heer daarvoor zorgt.

Want Hij heeft niet alleen de Geest opnieuw uitgestort in het begin van 1900, maar Hij heeft ook voor leraars gezorgd, al zijn het er maar enkelen.

Wat hebben wij kostbare leraars gehad in deze tijd, en zeker was Joh.de Heer daar ook een van, al wordt hij door velen in de kerk niet geacht, en zelfs veracht.

Men schaamt zich zelfs niet, om hem nu nog trappen te geven.

Na de hervormers, die begonnen zijn, heeft Jezus mannen gezonden, die de geloofsdoop predikten; mannen, die de heiligmaking predikten; mannen, die opriepen, dat Gods kinderen kandelaren moesten zijn met hun getuigenis in de wereld; mannen, die de wederkomst van de Heer predikten, de Maranatha-boodschap.

Hij heeft ze gezonden, die de volheid van de Geest en de geestesgaven weer predikten; Hij heeft ze gezonden en zendt ze nog, die verkondigen, dat Jezus Zijn Gemeente bouwt uit wedergeboren christenen, als levende stenen, aan wie Hij toeroept: *“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen”*.

Het kost strijd; maar prijst God, want weet u, wat Jezus bedoelt met witte klederen?

Zij krijgen het verheerlijkte opstandingslichaam, waarvan deze witte klederen het symbool zijn.

Zij horen bij de eerste opstanding, en zijn er dus ook bij als Jezus Zijn Bruid komt halen; want voor hen komt Hij niet als een dief, maar als iemand, die zijn schat komt weghalen. Bovendien krijgen zij de heerlijke belofte: *“en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens”*.

Het kost strijd, en u loopt wel de kans, dat uw naam doorgehaald wordt in het kerkregister, omdat u gehoorzaam werd aan de geloofsdoop.

Dit geeft niets, want dat kerkregister verdwijnt straks toch!

En velen werden uitgesloten van de avondmaalstafel, die nu vervuld zijn met de Heilige Geest en van Jezus gingen getuigen.

5.

Maar Jezus roept hen toe, dat Hij hun naam geenszins zal uitwissen uit het boek des levens. En verder belooft Hij: *“maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen”*. Hij belijdt hen voor Zijn Vader, en voor de engelen, en er is vreugde in de hemel.

De heilige engelen treden toe om hen te gaan dienen.

Veel trouwe dienstknechten hebben ervaren, dat zij door de heilige engelen omringd waren. Prijst God!

Het zijn door God uitgezonden geesten, ten dienste van hen, die het heil beërven.

Gods engelen zijn bij Gods kinderen.

Wij staan misschien in deze wereld heel alleen, maar de hemelse schare kent ons.

Zo staan wij dus niet alleen en in Hebr. 12 vers 22 staat: *“Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen..... en tot God, de Vader en tot Jezus, de Rechter over allen”*.

O, wat een heerlijke gemeenschap, die niemand op aarde ons hier kan geven.

“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Wie een oor heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt”.

Amen.

=====

Lezen: Openb.3 vers 7-13.

Het zesde zendschrijven is gericht aan Philadelphia.

In dit zendschrijven zijn wij gekomen tot een merkwaardig groepje van gelovigen, dat door de Heer aangesproken wordt en dat staat te midden van een officieel christendom, dat met dat kleine groepje helemaal geen rekening houdt, omdat het niet erkend wordt, maar zij worden door Jezus bijzonder erkend.

Wie is deze Philadelphia-gemeente?

Wij willen eerst beginnen met de plaatselijke gemeente in ogenschouw te nemen. Philadelphia lag weer meer zuidelijk dan Sardes, en was in die dagen een ondergeschikte stad, die geen eigen rechten had, maar ressorteerde onder het stadsbestuur van Sardes; op zichzelf is dat al heel merkwaardig, want in Sardes hebben wij de kerkgemeenten gezien, die ontstonden bij de reformatie.

Zoals het groepje van Philadelphia, waarvan de Heer zegt, dat het kleine kracht heeft en niet erkend wordt door de grote officiële christelijke lichamen, zo was het ook met de stad Philadelphia, dat in de wereld geen eigen rechten had, maar ressorteerde onder Sardes.

Het is merkwaardig, toen de vreselijke christenvervolgingen uitbraken onder Tamerlauw en de Christengemeenten van Sardes onder die zware vervolgingen gebukt gingen, dat de Christengemeente van Philadelphia op een bijzondere wijze bewaard werd, en een toevluchtsoord werd voor veel Christenen, die uit Sardes wegluchtten.

Het is ook merkwaardig, dat nu in Philadelphia nog altijd een kleine Christengemeente bestaat.

De stad bestaat nog tot op de huidige dag, maar heet alleen geen Philadelphia meer, maar is onder Turkse heerschappij en heet nu: Allah Cheer, wat “Stad Gods” betekent.

Het is ook merkwaardig, dat Jezus juist tot deze gemeente zegt, dat Hij op haar de naam van Zijn stad zou schrijven.

Dit is zinnebeeldig, want het is immers het zinnebeeld van een boodschap aan de ware gemeente.

Wij hebben gezien, dat Thyatira de Izébel is, die hoofdzakelijk bestaat uit de kerk van Rome en haar medekatholieke kerken, en die zal blijven bestaan, totdat Jezus komt met Zijn gericht.

Dit geldt ook voor Sardes, de gemeente, die ontstond bij de reformatie, de protestantse groeperingen, die ook blijven doorgaan, totdat Jezus komt met Zijn gericht, want voor hen komt Hij immers als een dief.

Wie is nu de Philadelphia-gemeente?

Jezus' krachtdadige oproep als Hoofd en Heer van Zijn Gemeente, gericht zowel tot Thyatira, de Izébel-gemeente, als ook tot Sardes, de gemeente van de protestantse groeperingen, zal tot gevolg hebben, dat uit deze twee officiële christelijke groeperingen in deze wereld, een kleine groep tot waarachtige bekering komt.

Philadelphia is dus de gemeente, die bestaat uit hen, die zowel uit Thyatira als uit Sardes gevlucht zijn.

De Heer zegt ook heel treffend bij de Sardes-gemeente, dat Hij daar enkele personen heeft, die hun klederen niet bezoedeld hebben, en die op een bijzondere wijze met de Heer gaan wandelen, en door Hem geleid en gebruikt worden, en dat zijn de grondleggers van de Philadelphia-gemeente.

Kent u hen niet?

Ik denk aan een graaf van Zinsendorff in Duitsland, die juist in de protestantse groeperingen

6.

werkte, waaruit een levende gemeenschap groeide met een bijzondere zendingsoopdracht. Zo zouden wij tientallen namen kunnen noemen en ieder op zijn eigen terrein.

En zo kunnen wij meerdere namen noemen, o.a. Bunyan, John Wesley, George Whitefield, Spurgeon, Moody, enz..

Doordat deze mannen op een bijzondere wijze met de Heer gingen wandelen, ontstonden er opwekkingen en levende bewegingen.

Ook William Booth is bijzonder door God gebruikt, opdat het evangelie ook weer verkondigd zou worden onder de laagste lagen van het volk.

En wij willen ook niet vergeten Andrew Murray, een bijzondere man Gods, die de HERE gebruikt heeft, niet alleen in Zuid-Afrika, maar die ook tot zegen geweest is voor duizenden over de hele wereld.

Zij zijn er geweest, en hebben allen geleefd rondom de eeuwwisseling van 1890-1900, en daardoor ontstond deze Philadelphia-gemeente, die niet erkend wordt door de officiële christelijke lichamen, noch door Izébel, noch door Sardes, maar door de Heer gebruikt wordt.

Wat betekent de naam Philadelphia?

Dat betekent "broederliefde". Het is liefde, die ontstaan is uit een bloedverwantschap, een bloedgemeenschap.

Dat is ook het kenmerk van de Philadelphia-gemeente.

Het zijn degenen, die Jezus Christus persoonlijk kennen, als hun Bloed-Bruidegom, omdat Hij hen door Zijn bloed verlost heeft uit hun zonden die daarom ook het bloed van het Lam op een bijzondere wijze prijzen.

Daarvan wordt echter door de officiële kerk gezegd, dat het niet belangrijk is, maar wij kenden geen andere verlossing, dan alleen door het bloed van het Lam.

Het bloed van Gods Zoon heeft ons vrijgekocht, en daardoor zijn wij eeuwig met God en met Christus verbonden, want het is het bloed van het Nieuwe Verbond.

Zo hebben wij een bloedgemeenschap met Jezus Christus, maar dan ook een bloedgemeenschap met elkaar. Dat is de betekenis van de Philadelphia-gemeente.

Wat wordt dit bloed vaak bespot en veracht. Wat hoort men daarover weinig vanaf de kansels van de officiële kerken. Daar vindt men het maar ouderwets, en voor de mensen van vroeger, maar niet meer voor mensen van onze tijd; maar voor God bestaat er geen andere mogelijkheid om verlost te worden, dan daar het bloed van het Lam.

De vloek van God en de dood wijkt alleen daar, waar het bloed aan de zijposten en aan de bovendorpel aangebracht is.

De Philadelphia-gemeente is een merkwaardig groepje, dat staat te midden van die drie andere laatste zendschrijven, waarvan wij direct de indruk krijgen, dat die grote officiële lichamen zijn; maar waarvan wij beluisteren, dat velen in die lichamen niet eens kinderen van God zijn, en tegen wie Jezus veel heeft, en daarom hen tot bekering oproept.

Maar in het zendschrijven aan Philadelphia vinden wij geen oproep tot bekering, en vinden wij ook niet, dat Jezus iets tegen hen heeft. Maar Hij erkent hen als Gods kinderen.

Het zijn de kinderen van de eindtijd, want de Philadelphia-gemeente, die na 1800 begon te ontstaan, vormt niet een aaneengesloten kerk, maar het zijn verstrooide groepjes in verschillende huissamenkomsten, die niet samenkomen onder een geweldig klinkende naam, en die ook geen officiële rechten verkregen hebben in deze wereld, en evenmin behoren tot de officiële kerken, maar het is een verstrooide kudde, die samenkomt in huisdiensten en kleine conferenties, maar de HERE kent hen.

Deze groepering eindigt, als Jezus hen als Bruid van de aarde zal wegnemen.

Het is een heilig overblijfsel van deze eindtijd. Daarom roept Hij hen in vers 11 heel duidelijk toe: *"Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme"*.

Zij ontvangen een kroon.

Het is een merkwaardige groep, en wij willen met elkaar nader op de bijzonderheden ingaan. Daarvan is wel het meest opvallend, dat elke tekst, elke zin van dit zendschrijven spreekt van Jezus' wederkomst.

Het is bij uitstek de groepering, die uitziet naar de wederkomst van Jezus, die het Maranatha heeft leren bidden en zingen met de Geest: *"Kom haastig HERE Jezus"*, en ook met verlangen naar Hem uitziet, want zij leven in de verwachting, dat de Heer hen zal komen weghalen.

Dit komt direct uit in vers 7: *"Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent"*.

Wij weten, dat Hij als Heer en Hoofd van Zijn Gemeente alle macht heeft in hemel en op aarde, en dat Hij dus alle sleutels heeft: de sleutels van de dood en van het dodenrijk.

In de dagen, dat de Philadelphia-gemeente hier existeert, zal Hij de sleutel van David gaan gebruiken.

Wat is dat?

Dat is het Koninkrijk van David. Het zijn de beloften, die God aan David gedaan heeft omtrent zijn troon, want God heeft onder ede gezworen, dat die troon zou bestaan zolang zon, maan en sterren zouden blijven, en dat zijn Zoon daarop zou zitten, en Israël weer Zijn volk zou zijn.

7.

Het is dus het herstel van Israël, en een begin van de vestiging van het Koninkrijk op de troon van David.

Wat zien wij dat wonderbaarlijk vervuld!

Het was al tijdens de eerste wereldoorlog in het jaar 1917, dat het Joodse land bevrijd werd van de Turkse overheersing, waaronder het bijna duizend jaar geleden had.

In 1917 heeft Generaal Allenby Jeruzalem veroverd en kwam het Balfour Pact tot stand, en zo was de eerste wereldoorlog gauw afgelopen; want deze wereldoorlogen zijn niet anders dan de barensweeën, die over de wereld komen en die de geboorte moeten brengen van het Koninkrijk van David, het Messiaanse rijk, waarin de Zoon van David op de troon van David zal regeren. Het zijn de voetstappen van de komende Koning, en daarom bracht de eerste barenswée, dat het Joodse land vrij van de Turkse overheersing kwam.

Balfour, de minister van Buitenlandse zaken van het Britse imperium, beloofde in het pact aan de Joden een nationaal tehuis in het oude land van de vaders.

De wereldse machten verbreken wel gauw hun beloften, en dat heeft Engeland ook gedaan.

Maar Hij, die de sleutel van David heeft, kan door geen macht ter wereld weerstaan worden: Hij opent en niemand sluit; Hij sluit en niemand opent.

Er kwam een tweede barenswée in de vorm van de tweede wereldoorlog, en wat de duivel als kwaad zich voorgenomen had om het volk van David uit te roeien tot de laatste man, en om zelf bezit te nemen van het Midden-Oosten, heeft Jezus, die de sleutel Davids heeft, verhinderd. Want wij weten, hoe Hitlers legers bijna doorgedrongen waren tot dat land, omdat ook Turkije zijn hand was.

Maar met wat Hitler als kwaad zich voorgenomen had, om het volk van David uit te roeien, heeft hij juist het tegendeel bereikt, ondanks de zes miljoen, die vergast zijn; want dit volk ontwaakte opnieuw en werd a.h.w. omgevormd, zodat het gedwongen werd om te trekken naar het land van de vaders, om daar onder grote strijd en inspanning de staat Israël te kunnen uitroepen, zoals in 1948 heeft plaatsgevonden. Daarmee was de tweede barenswée ten einde, en werd de staat Israël gevestigd; het grote wonder!

Nu staat de wereld voor een derde barenswée, die elk ogenblik kan uitbarsten, want hoe meer de heren over vrede spreken, des te dichterbij de oorlog nabij is, en hoe meer men over ontwapening spreekt, des te meer liggen de atoomwapens klaar.

Het komt, want deze derde barenswée is noodzakelijk, want ook het oude Jeruzalem en het voornaamste deel van het Joodse land, dat nu onder de Islamitische heerschappij staat, moet bevrijd worden.

Er komt een derde barenswée, en dat zal zeker een volgende etappe brengen in het plan van God, en op grond van het Woord, kan ik u verzekeren, dat Trans-Jordanië de langste tijd bestaan heeft.

Niet de Arabische wereld, ook niet Amerika of Rusland regeert, die daar in de olie hun belangen hebben, maar Jezus regeert, en Hij gebruikt de sleutel van David.

De officiële kerken zien dat niet in, maar het wordt wel gezien door die kleine, verachte, verstrooide kudde, waarvan de Heer ook gezegd heeft: "*Vrees niet, gij kleine kudde*".

Wat door het officiële christendom niet erkend wordt en geen naam of officiële erkenning heeft, wordt bij de Heer erkend.

Daarom zegt Hij: "*Vrees niet, gij kleine kudde! Want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven*".

Zo zien wij, hoe de Heer de sleutel van David gebruikt in de tijd van Philadelphia, en wat zien wij dat heerlijk vervuld worden; daar kunnen wij ons over verblijden.

Israël is nog ongelovig, want het is nog altijd het hardnekkige volk, dat pas onder de antichrist tot bekering zal komen, onder de zweepslagen van de laatste werelddictator. Maar nochtans mogen wij ons verblijden, omdat de Heer een begin gemaakt heeft met Israëls herstel.

Hij heeft het Zijn gelovigen, Zijn discipelen en apostelen, toegeroepen, toen zij vroegen: "*Heer, wat is het teken van Uw komst*"?

Toen heeft Hij gesproken over de verwoesting van Jeruzalem en de tempel, en zei: "*Let op de vijgenboom*".

De vijgenboom is het zinnebeeld van Israël als natie. Maar Hij heeft ook die vijgenboom moeten vervloeken, wat een beeld is van Israël, omdat zij geen vruchten voortbracht.

Hij heeft er ook over geweend: "*Jeruzalem, Jeruzalem, dat gij nog in dit uur zou bekennen, wat tot uw vrede dient, maar gij hebt niet gewild*".

Die vervloekte en verdorde vijgenboom, die eeuwenlang verdord gebleven is, en verstrooid in de grote diaspora, is in 1948 pas weer een zelfstandige natie geworden. Hiervan zegt Jezus: "*Wanneer zijn hout week wordt en de bladeren doet uitspruiten, weet gij daaraan, dat de zomer nabij is*".

Als Hij begint om de sleutel van David weer aan te wenden, over hetgeen zo lang gesloten is geweest, is dat het teken van Zijn komst.

Het is daarom merkwaardig, dat op één van de muntstukken van Israël een uitbottende

8.

vijgenboom afgebeeld staat.

Het is het teken van Jezus' komst, al erkennen zij Hem nog steeds niet; maar voor ons is het tot een blijde troost, dat Hij, die het ons in Zijn Woord belooft, dit ook waarmaakt. Wij hebben hier een heerlijk fundament.

Wij hebben gezien, hoe al deze zendschrijven profetie is, dat letter voor letter in vervulling gegaan is, ook de tragiek van een Izébel en de dode starheid van het protestantisme; maar daarnaast toch ook een Gemeente, die daar uitkomt, een niet georganiseerde is, maar die een levend organisme vormt, omdat zij Jezus kent in een bloedgemeenschap, en wie bloedgemeenschap met Jezus heeft, behoort tot Zijn levend organisme.

Het mag dan verstrooid zijn over heel de wereld in kleine groepen, in kringen en huissamenkomsten, die voor de wereld geen naam hebben, en daarin niets te vertellen hebben, maar de Heer kent hen en zij vormen samen een levend organisme, omdat zij de bloedgemeenschap met Jezus en ook met elkaar hebben.

Wat wonderlijk, want als wij hen uit andere plaatsen ontmoeten, dan hebben wij direct gemeenschap, want wij belijden dezelfde Heer en hebben Hem lief.

Ja, Hij maakt het waar, dat Hij opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent. U moet de geschiedenis maar eens lezen.

Misschien kent u het boek van de inmiddels overleden Dr. Nederbracht, die destijds Nederlands gezant in Jeruzalem was, toen de staat Israël uitgeroepen werd.

Van huis uit was hij gereformeerd, maar zijn ogen waren open gegaan tijdens zijn gezantschap. In zijn boek komt uit, hoe alle overheden een gemene zaak hebben gemaakt tegen Israël, zoals het christelijk Engeland en vele andere landen, inclusief Rome.

Want zij dachten voor het oog van de wereld rechtvaardig te moeten zijn, maar toch niet hun beloften te moeten nakomen.

En zo lieten zij dat verachte handjevol Joden hun staat uitroepen; maar zij hadden tevoren de Arabieren met de modernste wapenen uitgerust, terwijl de Joden nog niets konden krijgen. Zij dachten, dat het jonge weerloze Israël meteen in de pan gehakt zou worden, en dan moesten de Joden maar zien, wat zij er van terecht zouden brengen.

Engeland trok zich terug, omdat de Arabieren klaar stonden met hun leger; maar God opende en niemand kon sluiten!

Wij weten, welke wonderen God daar verricht heeft, want het hele modern bewapende Arabische leger is op de vlucht geslagen door horzels, die God in zwermen op hen afstuurde, en die hen overal staken en in hun ogen, neus en oren gingen zitten.

Andere Arabische legioenen zijn verslagen, omdat engelen aan hen verschenen.

Zij hebben gezegd: "Wie waren die grote mannen met witte gewaden en zwaarden in hun hand, die Israëls legers vooraf gingen?"

Zij beefden er voor, en sloegen op de vlucht.

Alle machten spanden toen samen uit eigen belang, want de Arabieren hadden de olie, en daarom interesseerden zij zich meer voor de Arabieren. Het gaat hier niet om Israël recht te spreken, want Israël is ook nu nog onbekeerd; maar het gaat hier om de zaak van God, en dan zien wij welk een machtige Heiland wij hebben, want het handjevol Israëlieten was begonnen, toen David Ben-Goerion de staat Israël uitgeroepen had.

Op welk een wonderlijke wijze hebben zij tot zover de strijd gewonnen; maar door dat alles had Israël moeten leren om op God te gaan vertrouwen, want zij weten heel goed, dat zij dit niet door eigen kracht hadden kunnen doen.

Nu proberen zij het toch op eigen kracht te doen, en zullen zij straks nog een verbond sluiten met de wereldse machten, wat hun duur zal komen te staan. Toch zal de Heer door deze benauwdheid van Jakob voortgaan, om Zijn Koninkrijk te gaan vestigen.

Daarom staat er ook: "*Dit zegt de Heilige en de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent*".

En kijkt u eens, wat wij in vers 9 vinden: "*Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn, en het niet zijn, maar zij liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich neerwerpen voor uw voeten en erkennen, dat Ik u heb liefgehad*".

In de dagen van deze Philadelphia-gemeente maakt de HERE Jezus niet alleen een begin met het nationaal herstel van Israël, het Koninkrijk, maar Hij begint ook, al is het maar met sommigen, reeds met een klein herstel van het geestelijk Israël.

Het is slechts bij sommigen, en geen volledige bekering als natie, want dat komt pas in de grote verdrukking door de antichrist; maar Hij zal de kleine kudde van Philadelphia gebruiken, opdat Joden tot Jezus gaan komen, zij, die zeggen, dat zij Joden zijn, maar het niet zijn.

Wij hebben van de synagoge van de satan niet meer gehoord na de Smyrna-brief, omdat de Joden in die tijd verstrooid waren; maar tijdens de Philadelphia-gemeente komen zij weer in de geschiedenis van de Gemeente.

Zien wij niet inderdaad, dat Joden tot waarachtige bekering komen, en zien wij niet het wonder gebeuren, dat er Christen-Joden zijn en Christen-Joden-gemeenten. Wij kennen hen o.a. van

9.

de grote man Abraham Paljack, die in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland werkte, en ook in Jeruzalem een gemeente heeft; hij is een man met grote Bijbelkennis en zijn geschriften getuigen van een waarachtig inzicht in het Profetische Woord.

Het zijn wel kleine groepjes, maar de Schrift zegt ook, dat het er sommigen zijn, en zij zijn meestal tot bekering gekomen door Philadelphia-gelovigen.

Ik dank God, dat ik ook heb mogen meemaken, dat de Heer op mijn weg onbekeerde Joden bracht, die zeiden, dat zij Joden waren uit de synagoge van de satan.

“Zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich neerwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb liefgehad”.

Nooit zal ik het gezicht vergeten van de zoon van de rabbijn in Amsterdam. Toen ik te midden van Joodse jonge mannen de Christus mocht brengen, ontstonden direct daarna twee partijen, die heel veel lawaai maakten. Maar die zoon werd gegrepen door het Woord en onder tranen kwam hij bij mij en zei: “U heeft deze Jezus, en ik heb Hem niet”.

Ik mocht hem zeggen, dat Jezus in de eerste plaats voor hem gekomen was, want de zaligheid is uit de Joden, Ik heb hem daarna nooit meer gezien, en weet niet, waar hij gebleven is, maar Jezus weet het wel, want ons huis werd afgezet en de jongen werd verboden nog één stap in onze richting te doen.

Waar hij is, dat zal de eeuwigheid ons wel openbaren.

Zo maakt de Heer de woorden van deze zendbrief in onze dagen waar.

Deze brief staat helemaal in het teken van Zijn komst, en wel bijzonder vers 10: *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over de hele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”.*

Dit verstrooide groepje is dus een Maranatha-gemeente, want zij hebben het bevel bewaard, om Hem te blijven verwachten.

En wat is het machtig, dat Jezus dat belooft aan deze Gemeente, en niet aan een bepaalde groep, maar aan die hele Gemeente.

Daarom is dit iets bijzonders, want dit is een heilig overblijfsel, en Hij belooft hen, dat Hij hen zal bewaren voor het uur van de verzoeking, d.w.z. dat Hij hen van de aarde zal wegnemen.

Het is de Gemeente, die levend de wederkomst des Heren meemaakt en Hem tegemoet gaat in de lucht.

Wat bedoelt de Heer nu met: *“Voor het uur van de verzoeking, die over de hele wereld komen zal om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”.*

Wij geloven, dat wij als Bruidsgemeente de verschrikkelijke regering van de antichrist niet zullen meemaken, die de laatste grote machthebber zal zijn en over de hele wereld regeren zal. Dit kan niet gebeuren, zolang de volheid van de Heilige Geest, die op de Pinksterdag uitgestort werd, en hier op aarde nog in de Gemeente is, want Hij is de weerhoudende macht, die het onmogelijk maakt, dat de antichrist tot volle machtsontplooiing kan komen.

Als de antichrist regeert, zal daardoor de grootste van alle verdrukkingen komen over deze wereld.

Het zal een ontzettende tijd zijn, zoals de Openbaring het ook beschrijft, maar dan zijn de waarachtige kinderen Gods, de Bruid van het Lam, bij Jezus, en dan gaat de volheid van de Geest met de Gemeente mee weg, waardoor de weerhoudende macht weggenomen is, zoals 2 Thess.2 het beschrijft.

Maar de Heer belooft niet alleen Zijn gemeente weg te halen vóór de grote verdrukking, maar Hij belooft het ook zelfs te doen vóór het uur van de verzoeking, die daaraan voorafgaat.

Er zal zowel een verleidende politieke, commerciële macht als een verleidende geestelijke macht in een samenwerking gaan komen.

Men zal een satanisch ingegeven eenheid krijgen van godsdiensten, die zich gaat belichamen in een wereldkerk, waarover men zich nu al zo druk maakt.

Alles spreekt en ademt van oecumene, wat in werkelijkheid het begin is van deze verleidende machten, die zich gaan samenvoegen in een wereldkerk, waarvan de wereldraad van kerken de voorloper is, terwijl Rome daar straks bijzonder het centrale machtsorgaan van zal worden.

De dochters, die van haar uitgegaan zijn, zullen weer tot haar terugkeren, maar ook alle andere godsdiensten kunnen daar hun plaats in krijgen.

Straks komt er ook een verleidende politiek, commerciële macht, waardoor de wereldmachten, die nu nog tegenover elkaar staan, tot een vergelijk zullen komen, en zo zal er een wereldregering komen.

Nu zegt Jezus, dat Hij de Zijnen, voordat dat uur van de verzoeking komt, die over de hele aarde zal komen, daarvoor bewaren en daaruit wegnemen zal.

Het zal een macht zijn, waarvan Paulus gesproken heeft in 1 Thess.5 vers 3, dat men zal roepen: *“Vrede, vrede, en geen gevaar”*, maar een haastig verderf zal over hen komen. Het zal een valse vrede zijn door een valse eenheid, die door menselijke machtsmiddelen tot stand zal komen, en daarom waardeloos is.

Maar ook een valse eenheidsgodsdienst, waarvan Paulus ook gesproken en geprofeteerd heeft

in 2 Thess.2 vers 9-12: *“Daarentegen is diens komst(van de antichrist)naar de werking van de satan met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokken- de ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God(Hij laat het toe)hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid”*. Zien wij dit vandaag ook niet opkomen in de geestelijke kringen, die zich dan ook nog geestelijk noemen.

De zonden en ongerechtigheden zijn schrikbarend! Voorgangers, die in zonden leven, worden vereerd door hun volgelingen.

Dat gebeurt vandaag en dan gebeuren daar ook nog wonderen en tekenen.

Ja, dat kan de duivel ook doen.

Het is zedeloos, goddeloos, overspelig en men is vandaag al zover gevorderd, dat predikanten en voorgangers homoseksualiteit niet meer erg vinden, en stuurt dan eigen gemeenteleden naar Amsterdam, naar gelegenheden, waar zij terecht kunnen.

Dit zijn waarheden, en wij hoeven niet te vragen, hoever men al gevallen is.

Laten wij er niet langer over spreken, maar toch moeten wij de waarheid kennen en niet verbloemen.

In deze tijd leven wij, maar wij zullen niet verontrust zijn, want Jezus zegt het met een heerlijke belofte, die Hij waarmaakt, zoals Hij elk woord waarmaakt: *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over de hele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houdt vast, wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”*.

Maar wij weten, als wij een Philadelphia-lid zijn, dat wij versmaad en buitengeworpen worden, en niet door de officiële kerk erkend worden.

Maar wij weten ook, dat de Heer spoedig komt, en dat staat vlak voor de deur.

Laten wij daarom toch biddende en wakende zijn.

Alles wat ons in deze brief gezegd wordt, zien wij voor onze ogen in vervulling gaan, en ook het uur van de verzoeking zien wij al duidelijk komen.

Nu is de ware Gemeente, omdat de volheid van de Geest in haar woont, nog de weerhoudende macht.

Reeds heeft deze wereldraad van kerken een grote greep gekregen op de zendingsterreinen, en dit is ontzettend, want dat betekent, dat het waarachtige Evangelie niet meer gebracht mag worden in die plaatsen, die o.a. Rome tot zijn gebied gekozen heeft, en in die plaatsen, die andere officiële kerken tot hun gebied hebben aangewezen gekregen.

Alleen zij, die door deze officiële christelijke kerken werden uitgezonden, hebben nog rechten, en zij hebben elkaar over en weer beloofd, om geen bekeringen te maken, want dat vindt men niet nodig.

De kerken drijven zending onder de religies van deze wereld, die het accent niet hebben liggen op de bekeringen, maar om er ziekenhuizen te bouwen en sociale verzorging te geven, want men zegt, dat zij toch ook in God geloven.

Dat is vandaag de zending, dat een sociaal evangelie brengt, maar dat geen evangelie is!

Daarom zien wij ook, dat de deur dicht gaat; maar wat heerlijk, dat wij hier in deze brief nog zulke heerlijke beloften hebben.

Nu willen wij eerst onze aandacht nog eens geven aan het karakter en het wezen van deze gelovigen, want dat is erg belangrijk, omdat wij allemaal wel graag bij deze Philadelphia-gemeente willen behoren.

Het eerste grote kenmerk is de bloedgemeenschap met de Heer, of anders gezegd, weet u heel persoonlijk gereinigd en verlost te zijn door het bloed van het Lam, en dat Hij daardoor ons Hem ten eigendom gekocht heeft, zodat wij nu niet meer van onszelf zijn. Hebben wij onszelf radicaal uitgeleverd aan Jezus en de bloedprijs aanvaard over ons hart en leven, zodat wij weten, dat geest, ziel en lichaam Hem toebehoren?

Het tweede kenmerk is, dat Jezus zegt in vers 8: *“Maar gij hebt Mijn Woord bewaard”*, en dit is een bijzonder kenmerk van deze Gemeente.

Maar door de officiële kerken worden deze Bijbelgetrouwe Christenen bespot, en veracht, en men spreekt schouderophalend van inlegkunde.

Het officiële christendom is al zover, dat vooraanstaande theologen zich zo modern verlicht achten, dat men b.v. de schepping, de doortocht door de Schelfzee, de maagdelijke ontvangenis als een sprookje beschouwen, doordat zij de verklaringen van de moderne wetenschap eerder geloven dan God, die zij heten te vereren.

Maar dank God, dat ik tot dit verachtelijke groepje mag behoren, dat Gods Woord van Genesis 1 tot Openbaring 22 aanvaardt als het geïnspireerde Woord van God, waar geen titel of jota van ter aarde zal vallen, want het zijn Jezus' eigen woorden, die Hij dicteerde aan Zijn laatste apostel van de twaalfen, Johannes, die het voor ons moest horen, zien en opschrijven, als vertegenwoordiger voor Zijn werkelijke Gemeente.

Er is nog een wonderlijk kenmerk.

Jezus zegt: *“Gij hebt Mijn naam niet verloochend”*.

De Philadelphia gelovigen is een groep, die wel geleerd hebben niet meer op namen van mensen en van kerkorganisaties te vertrouwen, en daar geen gewicht meer aan te hechten, want er is maar één naam, door welke wij behouden kunnen worden, waarvan Petrus ook getuigen moest voor het Sanhedrin.

Maar vandaag leeft men nog bij godsdienstige namen, want als men zich ergens moet laten inschrijven, dan moet men de vraag beantwoorden: Wat is uw godsdienst.

Maar als wij zeggen, ik belijd Jezus als Heer en ben een levend gelovige, dan wordt dit niet aanvaard.

Maar de Philadelphia gelovigen hebben genoeg genomen met de naam van Jezus alleen, en zij kennen geen andere namen, en daarmee zijn zij ook teruggekeerd tot de eerste Christenen. Zij verkondigden het evangelie van Jezus Christus en geen leer of dogma van één of ander kerkelijk instituut.

Zo is het ook met de Philadelphia-gemeente, die een heilig overblijfsel is in deze eindtijd, die vasthouden aan Zijn Woord en Zijn Naam niet verloochenen.

Zij volharden met elkaar in de apostolische leer, hebben gebedsgemeenschap met elkaar, vieren de avondmaalstafel, en dat alles doen zij in Zijn Naam.

Daarbij verwachten zij Hem, en zien biddend uit naar Zijn komst.

Zij geloven in de verlossing door het bloed, de vervulling met de Heilige Geest en de verwachting van Zijn komst. Zij hebben drie V's.

Zij hebben een wonderbare gemeenschap als Christenen, die in het heiligdom verkeren, waar drie dingen staan: de tafel van de toonbroden, dat is de tafel van de gemeenschap; het gouden reukwerkaltaar, waar hun gebeden opstijgen, en de gouden kandelaar, het getuigenis van het Woord van God, dat allereerst schijnt op de kandelaar zelf, en dan op degenen, die zich onder dat Licht stellen.

Zo zien wij weer drie dingen, de drie G's, gemeenschap, gebed en getuigenis.

In vers 12 staat verder: *“Wie overwint, hen zal Ik maken tot een zuil in de tempel van Mijn God en hij zal niet meer daaruit gaan en Ik zal op hem schrijven de naam van Mijn God en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalt van Mijn God, en Mijn nieuwe naam”*.

Die overwinning bestaat niet alleen in een bekering, zoals bij de anderen, maar uit het vasthouden van wat wij nu hebben tot het laatste toe.

Deze overwinnaars, die vasthouden wat zij nu ontvangen hebben, die maakt Hij tot een zuil in de tempel van Zijn God, en hij zal niet meer daaruit gaan.

De zuil is het beeld van een vooraanstaande plaats, van de drager van dat Godsgebouw, en zij zijn levende zuilen van de eeuwige tempel van God.

Deze verachten, die hun plaats ontzegd wordt in de officiële kerken, zijn zuilen van de eeuwige tempel van God, waar zij nooit uitgaan.

Dat kan ook niet anders, want zij zijn daarin gelijk geworden aan hun Heer, want Hij is de Steen, die verachtelijk door de bouwlieden de plaats is ontzegd, en uit de tempel van Jeruzalem geworpen is om buiten de legerplaats te lijden en gekruisigd te worden. Het heilig overblijfsel in deze tijd zal niet anders te wachten staan.

En is Jezus Zelf niet het eeuwige gebouw van God, en zijn wij niet medeleden van dat gebouw?

Nu gaat het hier nog om een bijzondere zuil, want het gaat hier niet zo zeer om een zuil, die het dak draagt, maar een zuil, die tot een gedachtenis is, zoals Salomo twee zuilen oprichtte voor de ingang van de tempel tot zuilen ter gedachtenis.

Vandaag zouden wij het een gedenknaald noemen.

Salomo schreef op deze zuilen, de namen Boaz en Jachin. Dit heeft een diepe zin: in Hem is sterkte.

Zo zullen de gelovigen uit de eindtijd gedachteniszuilen worden.

Zoals Salomo op die twee zuilen de namen Boaz en Jachin liet graveren, zo zal Jezus in deze zuilen een drievoudige naam graveren: eerst de naam van Mijn God, want God zet op diegenen Zijn naam, want zij zullen een eeuwige gedachtenis zijn voor God en voor al de hemelingen en de hele schepping.

Maar niet alleen de naam van God daarop, maar ook de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalt, en dan ook Mijn nieuwe Naam.

Jezus heeft een nieuwe Naam, die niemand nog weet, en niemand kent, maar die diegenen straks op zich geschreven krijgen. Wat is dat wonderbaar!

Zo zijn zij de dragers van deze drievoudige Naam, een gedachteniszuil voor wat God en wat Christus is.

Hier waren zij een klein veracht volkje, maar dáár zullen zij zijn tot eeuwige gedachtenis van wat God vermag en wie Jezus Christus is.

Ik wil u nog wijzen op dit briefhoofd in vers 7: *“Dit zegt de Heilige, de Waarachtige”*.

De Philadelphia-gemeente is de gemeente, die in deze eindtijd een heilig overblijfsel is, want wij leven in een tijd, waarin het met de heiligheid niet zo nauw genomen wordt; wij leven in een tijd

van schijnheiligheid, die veel onheilige dingen en zonden moet bedekken, en waarin het met de Waarheid niet zo nauw genomen wordt.

En het gevaar dreigt, dat daarmee de gelovigen uit Philadelphia besmet raken.

Daarom zegt Jezus: *"Ik ben de Heilige en de Waarachtige"*.

Blijf zo met Mij verbonden in een steeds innige en waarachtige gemeenschap, en laat Mij toe in je leven van elke dag om je te heiligen in alle Waarheid en te leiden, want veel misleidende stromingen komen vandaag te voorschijn, die zich aandienen als van de HERE, maar misleiders zijn.

Wat hebben wij vaak te maken met afwijkende stromingen, die verkeerde leringen brengen onder het mom van de volheid van de Heilige Geest.

Deze Gemeente moet biddende en wakende zijn en ieder gelovige moet in persoonlijk verkeer met de Heer blijven als Hoofd, die als de Waarachtige Zijn leven in ons wil leven en wil voorbereiden voor Zijn komst.

Wij hebben nodig, dat de Heer ons steeds meer in Zijn Waarheid kan leiden, ook in de verborgenheden van Zijn Woord.

Die het beloofd heeft, zal het ook doen!

=====

Lezen: Openb.3 vers 14-22.

Wij weten, dat de gemeente-periode van Laodicea ongeveer begonnen is in het jaar 1800, gelijktijdig met de Philadelphia-gemeente, en wat hierin beschreven staat, zal zeer nauwkeurig tot het laatste toe vervuld worden.

De Laodicea-gemeente is een gemeente, die bestaat uit mensen, die niet wedergeboren zijn.

Zij hebben nog wel een zeker soort geloof aan de HERE Jezus, zij belijden Jezus nog wel, maar zij hebben zich in geloof niet één gemaakt met de HERE Jezus.

Het is een groot onderscheid, als men een geloof heeft aan de HERE Jezus of dat men in Hem gelooft en in Hem is.

En nu is Hij de Heer van de gemeente, en Hij doet nog alles om de leden van deze gemeente tot waarachtige bekering te brengen, en Hij zal daarvoor geen middel sparen.

De naam Laodicea heeft al zo'n grote betekenis, u vindt in dit woord duidelijk de stam van het Griekse woord laos, dat volk betekent of leken; van de Griekse stam dikè, waardoor men dit woord kan vertalen met volksregering, dat de rechten van het volk opeist.

Wij zien hieraan, dat wij aan het eind van de gemeente-periode hier op aarde zijn.

Dan zal de wereld een christelijke gemeente zien van mensen, die niet wedergeboren zijn, en dat die gemeente bestuurd wordt door het volk, dat zijn rechten wil hebben.

Het volk wil dus gaan regeren. Dat is trouwens een typisch kenmerk van heel deze eindtijd, want dat geldt niet alleen voor de gemeente, maar ook voor deze wereld.

Daar heeft God al in het beeld van de droom van Nebukadnezar reeds een profetisch type van gegeven, dat in Daniël beschreven staat, hoe het wereldbeeld, dat is dus de wereldregering, aan het einde(in de voeten en tien tenen) modderig leem vermengd met ijzer zal zijn.

En dat is de kneedbare massa, het volk, dat regeren wil, en zelf zijn regeerders kiest(democratie), met als gevolg, de verschrikkelijke chaos, die daardoor ontstaat, want democratie wordt democratie; en is het noodzakelijk, dat er wat ijzer door heen komt, het beeld van dictatoriaal geweld, van mannen, die met ijzeren hand proberen de boel in evenwicht te houden.

Dat zien wij ook om ons heen. Dat is dus, wat de wereld aangaat, maar wij zien ditzelfde in de gemeente.

Paulus heeft door de Heilige Geest moeten profeteren en neerschrijven, o.a. in 2 Tim.4 vers 3: *"Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen"*.

Ziet u dus, dat de gemeente zelf predikanten, leraars en andere ambtsdragers, die zij wensen, aanstelt.

Wij weten echter, dat de waarachtige Gemeente onder de heerschappij staat van haar Heer, en dat God en Jezus Christus door de Heilige Geest aanstelt apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, en ook oudsten, die Hij daartoe roept.

Dat is vandaag andersom.

Zo zegt Jezus in vers 15 en 16: *"Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet. Waart gij maar koud of heet. Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit Mijn mond spuwen"*.

Dit is dus een gemeente, die lauw is.

En hoe is dat zo gekomen? Het Woord zegt ons duidelijk: het is hier een vermenging tussen heet en koud, en dat spreekt van een vermengd systeem.

En dat is het ook, in zijn hele wezen.

Het is allereerst een voortzetting van de voorafgaande gemeente-periodes.

Het begon al in Pergamum, wat letterlijk betekent: een huwelijk aangaan met de wereld, een

vermenging dus van geloof en ongeloof, en daar heeft de gemeente zich nooit werkelijk van bekeerd; zo is dat euvel uitgegroeid in deze eindperiode tot een volledig verwereldlijkt christendom, waar Christus Zelf buiten de deur staat.

Want dat vinden wij in vers 20: *“Zie, Ik sta aan de deur”*.

Christus staat dus buiten de deur en Hij probeert nog binnen te komen, want Hij klopt.

Dat is wel heel tragisch!

En wij willen de middelen gaan zien, die de Heer gebruikt om nog te proberen binnen te komen; maar niet bij allen.

Want de HERE Jezus weet, dat deze gemeente niet in haar geheel zich zal bekeren.

Als gemeente geeft Hij haar prijs, want Hij spreekt reeds het oordeel over haar uit; *“omdat gij lauw zijt(een vermengd systeem), zal Ik u uit Mijn mond spuwen”*.

Dat is dus een gemeente, die door Jezus verworpen wordt, en dan ook straks met de wereld onder het oordeel en gericht zal komen. Men spuugt iets uit de mond, wat verachtelijk is, opdat het in het stof van de aarde vertreden zal worden; en dat is het ontzettende oordeel, dat Jezus als Rechter reeds uitspreekt over deze gemeente, waarvan Hij weet, dat zij als gemeente niet meer tot bekering zal komen.

Maar Hij probeert nog enkelingen daarin te bereiken.

Zoals het uitkomt in dat vers 20: *“Indien iemand(Hij rekent niet meer op velen)naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnen komen”*.

Wij zien dus duidelijk, dat het christenen zonder Christus zijn, mensen, die niet wedergeboren zijn, en het ergste daarvan is, dat zij leven bij een schijn, want zij denken van zichzelf, dat zij beste, brave christenen zijn.

Dat zegt vers 17 ons: *“Omdat gij zegt: ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek”*.

Dat is dat verrijkte christendom, wat wij vandaag om ons heen zien.

Zij hebben theologische scholen en universiteiten en steeds groter en beter georganiseerde systemen, grote kerken en kathedralen; maar het is alles uiterlijke schijn.

Het oordeel van de Heer is echter klaar en duidelijk. Maar het tragische erbij is, dat Jezus zeggen moet in vers 17B en 18: *“En gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke, en arme en blinde en naakte”*.

Er is een merkwaardige parallel tussen de geschiedenis van Israël en die van de christelijke of Nieuwtestamentische gemeente.

De Oudtestamentische gemeente begon onder Mozes, en wij weten, hoe God Zich op een geweldige, grootse en heerlijke wijze daar geopenbaard heeft met wonderen, tekenen en krachten.

Zo is het doorgestaan met veel hoogtepunten. Maar wat is daar van over gebleven?

Wat een afval!

Een steeds dalende lijn van afval, die tenslotte erop uit moest lopen, dat God dat volk, dat zo prat erop ging, dat het Gods uitverkoren volk was en dat zij Jeruzalem hadden, waarin de tempel des Heren stond, maar de Heer heeft het alles moeten verwerpen, de tempel moeten verwoesten, het volk moeten verstrooien in de grote diaspora, en dat is tot op de huidige dag nog als volk verhard; en zo zal het ook gaan met de gemeente, want het einde zal zijn, zoals het ging met Israël.

Maar nu hoor ik al een groot protest van velen, dat dit onmogelijk is met onze grote christelijke organisaties en kerken.

Maar straks zal Jezus hen uit Zijn mond spuwen als iets verachtelijks.

Wij moeten de tijden leren onderscheiden.

God heeft de geschiedenis van Israël ook voor ons als lering doen opschrijven.

Ook de geschiedenis van Israël kent hervormers in profeten, koningen, maar na een ogenblik van herstel, trad de afval in het verderf met grotere haast in, zodat de Heer moest zeggen:

“geen steen zal op de andere gelaten worden”.

En zo gaat het ook met de gemeente.

God heeft hervormers gezonden om nog een tijdelijk herstel te geven, en dat kwam er ook, maar de afval en het verderf traden daarna des te sneller in, en nu leven wij aan het eind.

Hiervan schijnen de meesten nog altijd niet goed doordrongen te zijn, want zij rekenen nog altijd op een heerlijk, glorieus herstel van de christelijke gemeente!

Wij weten, wat het einde van Laodicea zal wezen, die uit Zijn mond gespuwd zal worden, en daarnaast een groepering, die tezamen de grote hoer gaan vormen, de laatste grote vereniging van alle mogelijke christelijke, half-christelijke en geen-christelijke kerken bij elkaar als wereldkerk.

Dat wordt nu al als het heerlijkste ideaal beschouwd, maar het is het laatste Babel.

Toch is er in deze tijd van Laodicea dat heilig overblijfsel, Philadelphia.

Er zijn veel boeken geschreven over de kerkgeschiedenis, d.w.z. de geschiedenis van het officiële christendom vanaf het begin van de middeleeuwen tot op heden.

Maar u leest niets daarin van het kleine Philadelphia-kuddeke, dat door al de eeuwen heen, ook in de duistere middeleeuwen als een heilig overblijfsel bleef bestaan, hoewel het altijd vervolgd

werd en velen gedood werden door het officiële christendom; niet alleen Rome, maar ook de protestantse kerken hebben daar aan meegedaan.

De Heer zegt: *"Zij hebben het Mij gedaan, zij zullen het u ook doen, want een dienstknecht is niet meerder dan Zijn Meester"*.

Nochtans wil de Heer enkelen, niet de massa, uit Laodicea nog redden, zoals wij lezen: *"Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop; indien iemand naar Mijn stem hoort"*, en dat doet Hij door Zijn ware kinderen, die een levensgemeenschap met Hem hebben.

Daartoe hebben Gods kinderen allereerst een gebedstaak, en zullen Zijn getuigen moeten zijn, niet zozeer in woorden, maar in onze levenswandel, zodat men in ons Christus zal gaan zien.

De Heer zegt in vers 17: *"en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte"*.

Daarom zal de Heer ook nog al het mogelijke doen, opdat hun ogen open zullen gaan, en zij gaan zien, wat werkelijk waarde heeft.

Want Hij zegt in vers 18: *"raad Ik u aan van Mij te kopen, goud, dat in het vuur gelouterd is"*.

Het officiële christendom verblijdt zich vandaag met schijn goud, want het steunt op menselijke machtsmiddelen, o.a. kennis, wetenschap, enz..

Het Woord van God wordt krachteloos gemaakt, en men verheerlijkt de kunde en de kennis van de mens, schijn goud.

Maar de Heer wil hun het echte goud geven om hen rijk te maken, en witte klederen, opdat de schande van hun naaktheid (naaktheid is in de Bijbel onze niet wedergeboren, niet bekeerlijke toestand) weggenomen worde, en ook ogenzalf, opdat zij ziende worden.

In deze tijd doet de Heer dat nog door middel van Zijn kinderen, die Hij hier heeft, de Philadelphia, die het Lam volgen, waar het gaat, door hun gebed, door hun levenshouding en wandel.

Maar straks zal de Heer het op een andere wijze gaan doen, als de Philadelphia-gemeente weggenomen is door haar Heer, en de gemeente van Laodicea achterblijft.

En wat dan?

Dan gaat Jezus Christus door middel van Zijn Gemeente, die in heerlijkheid opgenomen is, heel hard bonzen op de deuren van Laodicea.

Nu leven wij nog in de tijd, dat op de deuren geklopt wordt door middel van de evangelieprediking, maar de kerkdeuren zijn zo gepantserd, dat die niet open gaan.

Maar straks, als de Gemeente weg is, dan zal er een grote schrik door deze wereld moeten gaan, die zelfs de knapste theoloog niet kan weg theologiseren; dat dat dwaze verachtelijke volkje, dat nog zo onnozel was om in die hele Bijbel te geloven, opgenomen is, omdat het daarop recht had.

Want hun achtergebleven kleding en huisraad zijn als onmiskenbare sporen het bewijs daarvan. Maar ik ben overtuigd, dat de Heer nog meer tekenen zal geven.

Toen Jezus al bij Zijn Opstandig veel heiligen het opstandingsleven gaf, dan gebeurde dat niet in het verborgene, maar zichtbaar kwamen zij in Jeruzalem en verschenen aan velen, want de Heer had daar wat mee voor.

Zo zal ook zeer zeker, als de levende Gemeente weggenomen wordt, er wat gaan gebeuren. Misschien dat door die schrik de achtergeblevenen dan pas tot de ontdekking komen, dat hun moderne theologische opvattingen klatergoud zijn en van generlei waarde.

Dan zal men de professoren en doctors in de godgeleerdheid, ook de bisschoppen, kardinalen en de paus, die hun altijd verkeerd voorgedaan zijn, verwijten, dat zij hen bedrogen hebben.

Maar door die schrik zullen enige van die geleerden misschien tot bekering komen en nog vele anderen zullen zich nog tot de Heer wenden en Hem in benauwdheid aanroepen.

Want weet u wat de Heer gaat doen?

In vers 19 zegt Hij: *"Allen, die Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik"*.

Let u op, want Jezus heeft ook dan zondaren nog lief.

Zo komt er in die tijd nog een opwekking voor deze gemeente.

Door deze tuchtiging in de tijd van de grote verdrukking zullen velen tot het inzicht komen van dat klatergoud en tot de ontdekking komen van hun naaktheid.

De geschiedenis herhaalt zich: Adam en Eva dachten, dat zij hun naaktheid zo goed hadden bedekt voor God.

Zij hadden immers voor zichzelf kleding gemaakt, en voor elkaars oog de naaktheid bedekt.

Maar toen kwam God in het paradijs en toen bleek, dat zij voor God nog even naakt waren als daarvoor. God zei: *"Adam, waar zijt gij"*.

En Adam vreesde, want hij was naakt.

Er is maar één kledingstuk, dat onze naaktheid kan bedekken, en wat God Zelf ons gegeven heeft in het Lam; en dat alleen door het geloof, dat God ons schenkt.

En zo zal het straks ook gaan met dat Laodicea, als het ontdekken zal, dat voor God heel de beschaving en cultuur van de wereld, en de geweldig toegenomen kennis en wetenschap van de laatste tijd, geen waarde hebben, en alles wegvalt onder Gods oordelen en gerichten, als de Heer straks Zijn heerschappij gaat uitoefenen met Zijn bij Hem opgenomen Gemeente.

Dat zal de tuchtiging en bestraffing zijn voor allen, die Hij liefheeft en die zich dan zullen

bekeren. Dank God, want dan gaan de profetieën in vervulling, waarvan wij er veel vinden in het Oude en Nieuwe Testament, o.a.: *“Want wanneer Uw gerichten op de aarde zijn, leren de inwoners van de wereld gerechtigheid.”* (Jes.26 vers 9).

Nu niet, zij lachen er om, en men heeft geen eerbied voor het democratisch gezag.

Daarom zal God moeten ingrijpen.

En dit zal gebeuren, als de troon, die Johannes zag in Openb.4 vers 2, gezet zal worden in de hemelse gewesten, waar nu de troon van de satan nog is, en die troon dan een gerichtstroon zal zijn, waarvan oordelen en gerichten zullen uitgaan.

En dan staat er verder in vers 19: *“Wees dan ijverig en bekeer u”*.

Dat is geen ijverig zijn in eigen kracht, maar naar Zijn stem luisterend vurig van Geest worden, om in die tijd van verdrukking op te komen voor de zaak van de Heer.

Jezus zegt in vers 20: *“Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij”*.

Het resultaat zal zijn, dat als naogst een grote schare, die niemand tellen kan, behouden wordt uit de grote verdrukking (Openb.7 vers 14).

En Jezus belooft hen in vers 21: *“Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met Mijn Vader op Zijn troon”*.

Wij zouden kennelijk denken, dat deze lauwe kerk, die door de verdrukking gaat, toch dezelfde heerlijkheid krijgt als Philadelphia, maar dat is maar schijn.

Hun heerlijkheid is in werkelijkheid veel geringer.

Jezus zegt niet: *“Wie overwint, zal met Mij in de bruiloftsmaal gaan”*, want dat kan niet meer; die maal is gesloten. Ook niet: *“die zal met Mij naar het Vaderhuis gaan met de vele woningen, waar Ik u een plaats bereid heb”*; ook dit is voorbij.

Ook zullen zij de heerlijkheid niet van de Vader op Zijn troon aanschouwen, of, zoals Jezus tegen Philadelphia zegt: *“Hen zal Ik maken tot een zuil in de tempel van Mijn God”*, de tempel in de hemel, in het hemels Jeruzalem, vol kinderen van God, die de naam zullen krijgen van Zijn God en de stad van Zijn God.

Zij zullen inwoners zijn van het hemelse Jeruzalem.

Maar hier zegt Jezus: *“hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon”*.

Dit is de aardse troon, de troon van David, die Jezus nu nog niet in bezit heeft, maar waarvan Hij hier getuigt, nadat Hij al meer dan 65 jaar geleden opgenomen was in heerlijkheid, en al die tijd op de troon van Zijn Vader zat. (Deze brieven heeft Johannes gedictieerd gekregen ongeveer 90 jaar na Chr.)

Dit is dus nog niet bewaarheid; maar wij zien wel in veel gebeurtenissen, dat het niet zo lang meer zal uitblijven, dat Jeruzalem de stad weer zal worden van de grote Koning, waar de troon van David opgericht zal worden over Israël en al de volken, die op de aarde wonen. Voor hen, die naar Zijn stem hebben geluisterd en Hem door de grote verdrukking heen trouw gediend hebben en hun goed en bloed daarvoor hebben gegeven, en velen als martelaren gestorven zijn, zullen in het duizendjarig rijk met Hem nog een aardse heerlijkheid krijgen, gelijk die van Israël, en met Hem op aarde regeren. (Openb.20 vers 4)

Zo is er verschil in heerlijkheid; Philadelphia zal de Naam dragen van God en Gods aangezicht zien, terwijl Laodicea een aardse taak zal krijgen.

Laten wij onze tijd verstaan, want kort zal het nog duren, dat de Philadelphia-gemeente nog hier op aarde is. God heeft haast en de zaak des Heren dringt.

En er dreigen vandaag duizenden zielen verloren te gaan, die wij niet meer kunnen bereiken door het gewone evangelie van de genade.

Maar de Gemeente moet komen op haar plaats, want dat is nu eenmaal het plan van God, dat Jezus Zijn machtige hand gaat openbaren door middel van deze Gemeente, die met Hem regeren zal vanuit de hemelse gewesten.

Want Jezus wil zo met Zijn Gemeente nog zielen bereiken.

Daarom lezen wij in Openb.6, dat, als het Lam de zegels gaat openen, (daar is het wachten op) de Gemeente het bevel gaat geven met macht: *“kom”*, en dan gaat er ook een macht uit over deze wereld, die bewerkstelligt, dat die schare uit de grote verdrukking gaat komen, want velen zullen dan gered worden, als brandhout uit het vuur.

Gods zaak heeft haast, en Gods zaak moet uw en mijn zaak zijn.

En die zaak is: *“Kom spoedig HERE Jezus, en breng ons op onze plaats, want de hele schepping zucht en schreeuwt, ja, is in barensnood en jammert, waar gaat het naar toe”!*

Wij weten: naar de openbaring van de zonen Gods, de Gemeentes.

Want zolang zij nog niet bevrijd is, is de schepping nog aan de vruchteloosheid onderworpen.

Daarom moeten wij wakende en biddende zijn, opdat de heerlijkheid van de Morgenster in ons kan opgaan in onze harten.

Daarom roepen wij met de Geest: *“Kom spoedig HERE Jezus”!*

Amen.

Einde van de Bijbelstudies over Openbaring 1, 2 en 3.